27/01/2021

Отац Бобан Јокић: Да будемо дјеца Светог Саве!

Бесједа протојереја-ставрофора Слободана Јокића на Светога Саву у храму Светог Василија Острошког у Никшићу:

У име Оца и Сина и Светог Духа!
Путу који води у живот вјечни учитељ био си нам. Ове ријечи из тропара Светом Сави најбоље осликавају и најбоље говоре о Светитељу кога данас прослављамо. Он нас је научио којим путем да идемо, јер је знао да тај пут води у живот вјечни и у спасење. Немамо другог пута од онога који нам је Свети Сава прокрчио, јер тај пут је пут богочовјека Христа.
Свети Сава је спознао Христа, постао Његов апостол, прије свега, свом народу а онда и цијелој васељени. Младић, који као она срна која тражи потоке, која пуна чежње, оде у Свету Гору, оде да служи Светогорцима пустињацима, царевић коме су била обећана блага овог свијета. Све то остави, све то презре и оде да крчи пут, пут у живот вјечни. Служио слугама Божјим, онај коме су требали да служе, он постаје слуга подвижницима и тако се учи оној врлини коју смо данас прилично заборавили, врлини смирења. Данас влада самољубље, самохвалисање, саморекламерство. Данас влада толико самољубље да никог другог не видимо сем себе и да све жртвујемо себи. А он оде да служи и да буде слуга Бога вишњега. Тај нам је аманет оставио да будемо слуге Господу своме и да будемо слуге и браћа

браћи својој и сестрама својим. Јер ако нема те љубави онда нема ни овог пута Светог Саве, нема пута који води у живот вјечни.
А шта ће нам овај живот ако није испуњен том љубављу, шта ће нам сваки уздах, шта ће нам било које благо овог свијета ако нисмо срећни у љубави другога? Све ће то да се распрши и да нестане, све ће то да буде сјенка и заборав. Једино остаје љубав према Богу и љубав према ближњему. Тај аманет нам је оставио Свети Сава.
Онда је он постао отац, отац нације, отац државе, отац Цркве и његов отац дошао сину, да му син буде отац. Велика је то тајна у коју се погрузио Свети Сава. Тајна Бога Оваплоћеног, Рођеног и Јављеног Кога прослављамо ових дана, тајну да се Бог јавио у тијелу, да је постао човјек. Бог постао човјек да би уздигао човјека и присајединио Њему, да би човјек постао једно са Богом, једно нераздјељиво, да би човјек био мали Бог. То је Свети Сава оставио својим дјелањем, својим бесједама и својим писањем, својом правом вјером како се назвала његова бесједа у Жичи. Јер та вјера је вјера која води у живот вјечни. И онда, све што нам је оставио у аманет, самосталност Српске Цркве, језик, народност, болнице, школе, све то ми чувамо као његов аманет и не смијемо заборавити јер је то освештано његовим именом, његовом молитвом и његовим благословом. Јер, ако нешто од тога заборавимо онда нека нас заборави десница наша, онда тај благослов кршимо и онда нисмо оно што треба да будемо – да будемо дјеца Светог Саве.
Чувајте име Светог Саве јер је он најбољи од нас, јер он нас чува у сваком тренутку нашег живота. Испунимо срца своја, душе своје, биће своје љубављу коју нам је завјештао Свети Сава и онда ћемо знати да смо Божји, онда ћемо знати да смо слуге Господа свога, јер је и он био такав. Њега је Господ осветио, просветио да нам буде највећи примјер у роду нашем. Немојте то никада да заборавимо и зато свих ових дана широм васељене се слави име Светог Саве. Слави се по свим Црквама, не само у нашој Српској Цркви него у свим осталим православним Црквама се слави данас име Светог Саве. Узимају га и други народи као примјер живота, примјер о коме треба говорити и на којем се треба учити.
Зато, драга браћо и сестре, будимо дјеца Светог Саве, будимо дјеца светосавска јер кад смо дјеца светосавска онда смо дјеца Христова, онда смо дјеца православна и онда можемо носити часно и честито оно име које нам је Господ дао, да будемо хришћани. И то смо заборавили, данас се, некада, тога и стидимо да кажемо: ја сам хришћанин, ја сам слуга Бога вишњега, ја сам тај и то је моје име.
Још једном и много пута да славимо Господа нашег Који је диван у светима својим, Који је диван у Светом Оцу нашем Сави, Њему слава и благодарност у

вјекове вјекова. Амин.

mitropolija.com